

Lifgrenadieren Johan Hagström 1765 – 1846

Ur ett begravningstal som hölls över Johan Hagström i Stora Åby kyrka år 1846 har Per Jakobsson, Hökerum, hämtat de fakta som återges i dikten. Ett åldrat dokument ur gamla gömmor kom. Jag många gånger känt som tiden vände om.

Kyrkans man har detta sirligt präntat på papper strävt som pergament. Jag in i flydda sekler gläntat, - mormors morfars far en hälsning sänt. I ryggåsstuga med kammare och kök.

Johan Hagström föddes 1765, på Ingvaldstorpets ägor i socknen Rök soldattorpet låg – hans första hem.

På sitt tolfte levnadsår han sänds att ett yrke lära.

Till sockenskräddare Holm han går.

I torpet fler syskon finns att nära.

År 1786 i kronans rullor upptagen han är bliven lifgrenadier.

Vid Seppala hans hårpiska blir bortslagen som soldat i tredje Gustafs här.

Åter i hembygden tillbaka han till Maja-Stina ställer sin lit.

Hon vill bliva hans maka och med honom dela livets slit.

Uti lust och nöd arbete, svett och möda.

De delar båd säng och bröd, sex barn ska också ha föda.

På skånska mötet vid Bonarpe hed, likväl vid riksdagen i Norrköping är lifgrenadieren Hagström med. År 1800 Gustav IV Adolfs kröning.

Europa ligger i örlog 1806 knekten i Tyskland strider,

i Lübeck ödet slog, som krigsfånge i Frankrike han lider.

Tre år i fångenskap är nog längtan till barn och kvinna.

Han ur fiendelandet sig slog för att frihet återvinna.

Försent han kommer till bygden åter, hans kära maka har gått hädan.

Barnen är skingrade – knekten gråter,

1808 i Åby blev Maja-Stina jordad redan.

Från Västerhav till sjö i öster, grävs ett väldigt dike

Johan, en bland soldaters röster bygger Göta canal genom Svea rike.

I Europa kriget rasar än, Mot Napoleon även Sverige vågar som sergeant Johan sänds till Tyskland hän.

Med Bernadotte han ock till Norge tågar.

1818 han från kronan avsked tar även så för tredje gången maka.

De trivdes gott, Ingen nöd de far.

Men hustrun kallas snart till andra sidan tillbaka.

Helena Charlotta Persdotter från Åby gästgivargård, sergeantens sista livsledsagarinna –

tager honom väl i vård blir ock hans sörjande kvinna.

Den tredje advent 1845 han i kyrkan är sedd. Lång känns dock vägen hem, trött han lägges på sin bädd.

8 januari gav han andan opp, Helena är änka vorden. Slut är Johan Hagströms levnadslopp. Nu vilar han i jorden.

Per Jakobsson